

Hartforn, uden Valg skulle indtræde i Sogneforstanderskaberne, bortfalde.

Det vilde nu vistnok være at ønske, at saadanne større Lodsieiere havde Sæde i Sogneforstanderskaberne, baade fordi de maae have en særdeles Interesse for Communens Anliggender, og fordi de i Reglen maae antages at være i Besiddelse af en fortrinlig Dygtighed til at deeltage i Communens Bestyrelse, ligesom Erfaring ogsaa har vist, at netop disse Lodsieieres Nærværelse i Sogneforstanderskaberne i mange Tilfælde har havt en meget gavnlig Indflydelse paa flere nyttige Foranstaltningers Fremme. Men paa den anden Side ere tildeels nogle af de Betragtninger, som foranledigede Bestemmelsen i Anordningen af 13de August 1841, nu ikke mere tilstede. De godsherlige Rettigheder, der tidligere i Almindelighed tilkom de nævnte større Eiendomsbesiddere, ere saaledes nu bortfaldne, og Antallet af Besiddere af saadanne større Eiendomme vil ved Selveiendoms Fremme stedse formindskes, saa at det efterhaanden ifkun vil være i et forholdsviis ringe Antal Sogne, at der vil findes saadanne. Da det derhos er at antage, at de større Lodsieiere, som virkelig besidde en fremragende Dygtighed og vise Interesse for Communens Anliggender, fremtidigens ved Valg ville faae Sæde i Sogneforstanderskaberne, og de som valgte Medlemmer af samme sandsynligviis endog ville mødes med mere Tillid, og saaledes erholde en forøget Indflydelse, er der ikke fundet tilstrækkelig Anledning til fremdeles at holde paa den dem hidtil tillagte Ret til at indtræde i Sogneforstanderskaberne uden Valg. Naar de nævnte større Lodsieiere saaledes for Fremtiden ikke indtræde i Sogneforstanderskaberne uden Valg, og de herefter ifølge Bestemmelsen i § 6 ikke ville kunne være Medlemmer af flere Forstanderskaber, er det anseet rigtigst, at de heller ikke beholde den dem hidtil tilkomende Ret til at lade møde ved en Fuldmægtig, især da det endog maa antages, at netop deres personlige Nærværelse i flere Henseender vil have gavnlige Følger. Herom er det derfor med Hensyn til Udtrykkene i Anordn. 13de August 1841 § 2 anseet fornødent, at Loven indeholdt en udtrykkelig Bestemmelse.

ad § 2.

Bed den af Rigsdagen vedtagne Lovs § 2, som i det Væsentlige er stemmende med Anordn. 13de August 1841, er Intet fundet at bemærke, og er samme derfor med Undtagelse af en enkelt Redaktionsforandring uforandret optagen i nærværende Lovudkast. Derimod har man troet, at § 3 i førstnævnte Lov helst bør ganske udgaae. Denne § synes nemlig at staae i Strid med det Princip, som ligger til Grund for nærværende Lovudkast, forsaavidt samme gaaer ud paa, at ifkun de, der ere i Besiddelse af en saadan Eiendom, eller som svare et saadant Beløb til Communen, som er nævnt i § 2, skulle være berettigede til umiddelbar Deeltagelse i Valget af Sogneforstandere, hvorimod alle andre Sognebeboere, som ere i Besiddelse af de iøvrigt fordrede Egen-skaber, kun skulle have en middelbar Indflydelse paa Valget. De Grunde, som have foranlediget den Bestemmelse i Anordn. 13de August 1841, som Rigsdagen har bibeholdt i den fornævnte § 3, ere heller ikke længere tilstede, naar Valgernes Antal efter nærværende Lovudkast forøges. I de enkelte Sogne, hvor denne Bestemmelse overhovedet vilde kunne komme til Anvendelse, maa de større Eiendommers Antal være meget ubetydeligt, og der derimod i Reglen være et overveiende Antal af mindre Eiendomme, hvis Besiddere derfor ogsaa ville erholde en forholdsmæssig Indflydelse paa Valgene gjennem de af dem valgte Valgmænd. Men hvis denne Indflydelse endvidere skulde forøges derved, at endeel af disse mindre Eiendommers Besiddere ogsaa skulde tilstaaes en umiddelbar Deeltagelse i Valgene, vilde Besidderne af de større Eiendomme derved lettelig komme i en altfor uheldig Stilling, som ganske vilde stride mod Hensigten med Loven, som er at sikke Besidderne af de større Eiendomme en overveiende Indflydelse paa Bestyrelsen af Communens Anliggender. Der synes heller ikke at kunne være nogensomhelst Betænkelse ved i en Lov, som deels i saa væsentlig Grad indskrænker den Indflydelse, som Besidderne af de større Eiendomme hidtil have havt paa Valgene til Sogneforstanderskaberne, deels berøver dem den Ret, de hidtil